

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.389/2024/8.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Imre Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe; ügyintéző: dr. Imre András ügyvéd

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

dr. Miklós Árpád ügyvéd, ügyvéd címe

A per tárgya: képmáshoz és hangfelvételhez való jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 27.P.21.063/2024/10.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes 12. sorszám alatt

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét akként javítja ki, hogy az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében meghatározott hangfelvétel leiratának

eltávolítására köteles, továbbá az elsőfokú eljárás illetékének megfizetésére az alperes köteles.

Az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 720 (hétszázhusz) euro + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a dátum napján bekövetkezett halálos közlekedési balesetben érintett magánszemély, a balesettel összefüggésben közúti baleset okozása bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt büntetőeljárás van vele szemben folyamatban.

A magazin bűnügyi magazin internetes sajtótermék, mely a portál és a portál1 címről egyaránt elérhető, mindkét domain névről indított keresés azonnal az azonos, „magazin bűnügyi magazin” megnevezésű tartalomra mutat.

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (NMHH) nyilvántartása szerint dátum1 napjától kezdődően a „magazin (hu.)” című internetes sajtótermék kiadója az alperes.

A magazin bűnügyi magazin címen megjelenő internetes sajtótermék impresszuma „portál1 bűnügyi hírportál”-ként nevezi meg a portált, tartalmazza továbbá a főszerkesztő (egyéb érdekelt1), a lapigazgató (egyéb érdekelt2) és a szerkesztőségi tagok nevét, valamint a portál internetes elérhetőségét (e-mail cím1).

[2] A magazin bűnügyi magazinban dátum2 napján cikk címe címmel jelent meg cikk, mely – többek között – tartalmazza azon hangfelvétel leiratát, melyet közvetlenül a baleset bekövetkezése után rögzített a 112 segélyhívó rendszere. A cikkbe ágyazottan két személyt – felperesi állítás szerint egyéb érdekelt3t és felperest – láttató fotó került megjelenítésre, az alábbi aláírással: „felperesnek sajnos semmit nem sikerült elsajátítania nagy kedvencétől, egyéb érdekelt3tól.”

[3] A felperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495.§ (2) bekezdésére alapított eljárás kezdeményezve 2024. március hó 28. napján postai és elektronikus úton is megkereste az alperest – mint a „portál1 bűnügyi hírportál kiadóját” – és a portál főszerkesztőjét (egyéb érdekelt1), egyrészt helyreigazító közlemény közzététele, másrészt a teljes neve, a képmása és a 112-es segélyhívó diszpécserével folytatott beszélgetés 5 napon belül történő eltávolítása érdekében.

Az alperes válaszevelében arról tájékoztatta a felperest, hogy a portál internetes portál kiadója és szerkesztőség vezetője, mely portál másfél éve felfüggesztette működését; előadta továbbá, hogy a portál1 internetes sajtóterméknek – mely platformon a kifogásolt közlést hordozó cikk megjelent – se nem alapítója, se nem kiadója, se nem szerkesztőségvezetője, ezért a helyreigazítás iránti kérelemnek nem tud eleget tenni.

Az NMHH – a felperes azon bejelentésére tekintettel, hogy a magazin bűnügyi magazin címen megjelenő internetes sajtótermék a portál és a portál1 domain névről is elérhető – hivatalból hatósági ellenőrzést rendelt el, tájékoztatott továbbá arról, hogy „egy internetes sajtóterméknek akár több internetes domain elérhetősege is lehet, amennyiben egy azonos tartalmú oldalra mutatnak.”

[4] A felperes a 2024. április hó 17. napján érkezett keresetleleében az előzetes kérelemmel azonos tartalommal kérte a jogsértés bírósági megállapítását; az alperes kötelezését a képmása, a teljes neve és a 112-es segélyhívó diszpécserével folytatott beszélgetése cikkből történő 8 napon belüli eltávolítására; valamint az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására, a megbízási szerződés alapján felszámított perkölsége megfizetésére. Az elégtételadásra való kötelezésre vonatkozó kérelmétől a perfelvételi tárgyaláson elállt. A BDT2024. 4740. szám alatti eseti döntésre hivatkozással előadta, hogy a kifogásolt sajtótermék impresszuma nem tartalmazza a magazin magazin szerkesztőség elérhetőségét, ezért kényszerült a kiadó (alperes) perlésére.

[5] Az alperes szabályszerű idézés ellenére nem gondoskodott perbeli képviselőtéről, a perben joghatályos nyilatkozatot, védekezést nem terjesztett elő.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy az alperes a magazin bűnügyi magazin megnevezésű, a portál1 domain címen elérhető internetes portálon dátum2 napján megjelent cikk címe című cikkben a felperesről készült fényképfelvétel, valamint a segélyhívóval folytatott hangfelvétel tartalmának nyilvánosságra hozatalával megsértette a felperes képmáshoz és a hangfelvételhez való személyiségi jogát.

A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c)-d) pontja alapján kötelezte az alperest a sérelmes helyzet megszüntetésére és a jogsértést megelőző állapot helyreállítására, oly módon, hogy a magazin bűnügyi magazin megnevezésű, <https://www.portál1.domain> címen elérhető internetes portálon dátum2 napján megjelent cikk címe című cikkből a felperesről készült fényképfelvéletl valamint a segélyhívóval folytatott hangfelvéletl 8 napon belül távolítsa el.

A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) pontja alapján kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására, és a jogsértéstől való tartózkodásra.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 840 (nyolcszáznegyven) euro + áfa perköltséget.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 36.000 (harminchatezer) forint meg nem fizetett eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

[7] Határozatának indokolásában az Alaptörvényének IX. cikkében, a Ptk. 2:42. §-ában, a Ptk. 2:43. § g) pontjában, a Ptk. 2:48. §-ában, a Ptk. 2:51. § a)-d) pontjaiban, a Pp. 502. és 503. §-aiban, a Pp. 504. § (1) bekezdésében, a 497. § (4) bekezdésében foglalt szabályokat ismertette.

[8] Megállapította, hogy az alperes a perfelvételi tárgyaláson nem jelent meg, nem gondoskodott perbeli képviseléről, így joghatályos védekezést sem terjesztett elő, ezért a mulasztásos ítélet meghozatala előtt csak azt vizsgálta, hogy az eljárás megszüntetésének van-e helye.

[9] Rögzítette, hogy a Pp. 176. § (2) bekezdés b) pontja és 240. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a per megszüntetésének van helye, amennyiben a felperes a pert nem a jogszabályban meghatározott személy ellen indította meg.

A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 1 § 6. pontja és a Pp. 495. § (1) bekezdés alapján az internetes sajtótermék esetében a szerkesztőség minősül a megjelenített tartalomért (beleértve a megjelenített képmást és hangfelvételt is) felelősséget viselő sajtószervnek, következésképpen az előzetes helyreigazítási kérelmet is a szerkesztőséghez kell intézni és a sajtópert (képmáspert) is a szerkesztőség ellen kell indítani (BDT2018. 3898.).

[10] A felperes a képmáspert nem a kifogásolt tartalmat hordozó magazin internetes újság szerkesztősége, hanem annak kiadója ellen indította. Az alperes az előzetes eljárás során vitatta, hogy a kifogásolt tartalmat hordozó internetes újság kiadója lenne. Ezért az elsőfokú bíróság először abban foglalt állást, hogy az alperes minősül-e a kifogásolt tartalmat megjelentető magazin internetes újság kiadójának, amennyiben igen, az alperes (kiadó) személyében a felperes a jogszabályban meghatározott személye ellen indította-e a pert.

[11] A rendelkezésre álló peradatok alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a felperes által kifogásolt közléseket hordozó sajtótermék kiadója. Hivatalból meggyőződött arról, hogy a kifogásolt közléseket megjelentető internetes sajtótermék, a magazin bűnügyi magazin azonos tartalommal érhető el mind a portál, mind pedig a portál domain névről. Kiemelte – utalva az NMHH felperes által becsatolt tájékoztatásában foglaltakra is –, hogy az internetes sajtótermékek megítélésénél a tartalmi jellemzőknek van relevanciája, és nem annak, hogy az adott tartalom mely (akár több) domain névről érhető el.

[12] A perbeli adatok alapján egyértelműen megállapíthatónak találta, hogy az NMHH nyilvántartásában „magazin.hu)” néven nyilvántartott, az alperes kiadásában álló internetes sajtótermék a magazin bűnügyi magazint jelenti. A zárójelben megjelölt „hu” jelzet valóban utal arra, hogy a tartalom mely domain névről érhető el, ez azonban nem zárja ki, hogy ugyanezen tartalom más – jelen esetben megtévesztésig hasonló – domain névről is elérhető legyen, ennek semmilyen relevanciája nincs az adott internetes sajtótermék megítélése vonatkozásában, így nem érinti a kiadó személyére vonatkozó nyilvántartott adatokat sem.

[13] Rögzítette, hogy a magazin internetes bűnügyi magazin NMHH nyilvántartási adatai dátum⁴ napja óta változatlanok, abban semmi nyoma nincs annak az előzetes eljárásban adott alperesi tájékoztatásnak, hogy a portál „mintegy másfél éve felfüggesztette működését”. Ez is azt támasztja alá, hogy az NMHH nyilvántartásban megjelölt néven (magazin) elérhető, az alperes kiadásában álló sajtótermék az, mely a perben kifogásolt képmást és hangfelvétel leiratot megjelentette.

[14] A fenti levezetést igazolja a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (Mttv.) 46. § (1) és (7) bekezdése, mely szerint az internetes sajtótermék elérhetőségét (domain nevét) ugyan a nyilvántartási kérelemnek tartalmaznia kell, de semmi nem zárja ki, hogy a sajtóterméknek több elérhetősége legyen, pusztán annyi a kötelezettsége a kiadónak, hogy azt is be kell jelentenie az NMHH-nak. Ez a perben azt jelenti, hogy az alperesnek be kellett volna jelenteni az NMHH-nak, hogy a magazin internetes sajtótermék a bejelentetten (portál) túlmenően másik domain névről (portál1) is elérhető. Nyilvánvalóan ennek elmaradása tette szükségessé az NMHH tájékoztatásban szereplő hatósági vizsgálatot.

[15] Fentiekből következően a perben semmilyen relevanciáját nem látta annak sem, hogy a magazin bűnügyi magazin impresszuma a sajtóterméket „portál1 bűnügyi portál”-nak nevezi. Az Mttv. 65. § (9) bekezdés értelmében a sajtótermék impresszumában a kiadó nevét, székhelyét és a kiadásért felelős személy nevét, valamint a szerkesztésért felelős személy nevét kell feltüntetni, ebből pedig egyenesen következik, hogy semmilyen jelentősége nincs annak, hogy az impresszumban a sajtótermék miként definiálja magát. A már kifejtetteknek megfelelően e körben a tartalmi kérdések az irányadóak, s mivel egyértelműen megállapítható, hogy az NMHH nyilvántartásában magazin bűnügyi magazin címmel nyilvántartott internetes sajtótermék jelentette meg a kifogásolt közléseket hordozó cikket, így azért a kiadói felelősség az alperest terheli.

[16] A fenti levezés alapján jutott arra az egyértelmű következtetésre, hogy az alperes a kiadója a kifogásolt közléseket hordozó cikket megjelentető magazin bűnügyi magazinnak, internetes sajtóterméknek, következésképpen őt terheli a sajtótermék kiadásáért való felelősség. Megjegyezte azt, hogy ha az alperes előzetes eljárásban előadott álláspontja – mely szerint a magazin internetes magazin elérhetőségének megváltozása következtében

kiadói felelőssége megszűnt – teret kapna, úgy az a sajtótermékért való felelősség kijátszására adna lehetőséget, ami nyilvánvalóan ellentétes a közérdekkel és a jogalkotó akaratával is.

[17] Internetes sajtótermék esetében a szerkesztőség felel a megjelentetett tartalomért – értelemszerűen a megjelentetett képmást láttató fotókért és hangfelvételért is –, következésképpen a szerkesztőséggel szemben kell a képmás és hangfelvételhez való jog sérelmén alapuló pert kezdeményezni. Ugyanakkor álláspontja szerint a felhívott jogszabály a perben nem alkalmazható, mert az impresszum hiányosságai miatt a felperes nem ismerhette a szerkesztőség perléséhez szükséges adatokat, ezért jogszerűen járt el akkor, amikor az alpereshez – mint kiadóhoz – intézte előzetes kérelmet és a pert is az alperes ellen indította el.

[18] Utalt a BDT2024. 4740. szám alatti döntésben foglaltakra, mely szerint a sajtótermék impresszumának hiányosságai nem lehetetleníthetik el a sajtóközléseket (képmás és hangfelvétel közlését) sérelmező fél helyreigazításához való jogának érvényesíthetőségét. „A sajtószerv elérhetőségét tartalmazó impresszum hiányosságainak jogi következményei nem háríthatók a helyreigazítást kérőre. Amennyiben a sajtótermék szerkesztőségi adatai (neve és elérhetősége) nem szerepelnek az impresszumban, megfelel a rendeltetésszerű joggyakorlásnak, ha a felperes vélelmezi, hogy a sajtótermékért a kiadó visel szerkesztői felelősséget és hozzá intézi az előzetes helyreigazítási kérelmet. „A helyreigazítási kérelmek szabályos intézéséhez szükséges adatokat a sajtószervek az impresszumban jelenítik meg, amelyben tájékoztatást nyújtanak a kérelem beadásának módjáról, valamint arról, hogy milyen szervhez kell azt intézni. Amennyiben az impresszum erre vonatkozó adatokat nem tartalmaz, annak jogi következményei – így bizonytalanság a szerkesztőség vagy a szerkesztői felelősséget viselő más személy léte és elérhetőségi adatai tekintetében – nem háríthatók a helyreigazítást kérőre. Ha tehát a sajtótermék szerkesztőségi adatai (neve és elérhetősége) nem szerepelnek az impresszumban, megfelel a rendeltetésszerű joggyakorlásnak, ha a felperes vélelmezi, hogy a sajtótermékért a kiadó visel szerkesztői felelősséget és hozzá intézi az előzetes helyreigazítási kérelmet.”

[19] A felperes által kifogásolt közléseket megjelentető magazin internetes sajtótermék nem tartalmazza az Mttv. 65. § (9) bekezdésben meghatározott kötelező tartalmat, így különösen nincs feltüntetve az internetes sajtótermék tartalmáért felelős szerkesztőség elérhetősége. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy bár az impresszumban szerepel a szerkesztőség internetes elérhetősége – ami lehetővé teszi a helyreigazítás előzetes kérelmezését (BDT2016. 3609., BDT2019. 3986.) –, de a sajtóper (képmásper) kezdeményezéséhez elengedhetetlen az alperes székhelyének megjelölése (Pp. 170. § (1) bekezdés b) pont, 496. § (4) bekezdés), ezért a szerkesztőség székhelye impresszumban való megjelölésének elmaradása ténylegesen ellehetetleníti a képmáshoz és hangfelvételhez való jog gyakorlását.

[20] A fenti levezetésre tekintettel az elsőfokú bíróság – teljes mértékben osztva a Fővárosi Ítéltábla felhívott eseti döntésének érvelését – megállapította, miszerint megfelel a rendeltetésszerű joggyakorlásnak, hogy a felperes vélelmezte, hogy a kifogásolt közléseket hordozó magazin internetes sajtótermékért a kiadó (az alperes) visel szerkesztői felelősséget,

ezért jogszerűen járt el akkor, amikor hozzá intézte az előzetes helyreigazítási kérelmet és vele szemben indította meg a pert. Ekként a felperes megfelelő alperes ellen indította a pert, ezért ezen okból nincs helye az eljárás megszüntetésének, és nem merült fel más olyan ok sem, ami ezt indokolná (így különösen a felperes eleget tett a képmásper előfeltételének, előzetesen kérelmezte a kifogásolt tartalom közlését).

[21] A Pp. 497. § (4) bekezdésének alkalmazásával a keresetet az alperes által nem vitatottnak értékelte és a kereseti kérelemben foglaltaknak megfelelő tartalommal megállapította a jogsértést, kötelezte az alperest a kifogásolt tartalom törlésére és a jogsértés abbahagyására.

Kiemelte, hogy az alperes mulasztásán alapuló ítéletet hozott, azaz a felperes keresetének ténybeli és jogi megalapozottságának vizsgálata, értékelése nélkül hozta meg döntését.

[22] A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pereszes alperest kötelezte a felperes jogalapjában és összecszerűségében is helytállóan felszámított, megbízási szerződésen alapuló ügyvédi munkadíjból álló (7 ügyvédi munkaóra, 120 euró + áfa ügyvédi óradíjjal számolva) perköltsége megfizetésére, továbbá az eljárás 36.000 forint meg nem fizetett illetékének viselésére.

[23] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen – az elsőfokú bíróság ítéletének a Pp. 379.§-a szerinti megváltoztatását – annak hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését indítványozta a Pp. 240.§ (1) bekezdés a) pontja és a Pp. 176. § (1) bekezdés e) pontja alapján, az alperes perbeli jogképességének hiánya okán. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte a Pp. 383. § (3) bekezdése szerint, mivel a felperes a pert nem a megfelelő alperes ellen indította.

[24] Hivatkozott arra, hogy 2010-től dátum5 napjáig kiadóként működtette a portál bűnügyi internetes portált, melyet az NMHH portál elnevezéssel tart nyilván, mint sajtóterméket, azonban a portál domain néven elérhető bűnügyi portál dátum3 napjától nem működik, sajtótevékenységét alapító tulajdonosként felfüggesztette. 2021. október közepén vette fel vele a kapcsolatot a magyar származású amerikai állampolgár, egyéb érdekelt², akivel egy megállapodást kötött, hozzájárult ahhoz, hogy a portál oldalról egy navigációs program közbeiktatásával az olvasók átirányításra kerüljenek a portál1 webcímen működő portálra. Hozzájárult ahhoz is, hogy a portál1 használja a portál 11 év alatt kialakult hírarchívumát és a portál arculatát. Nevezett személy ezért használati díjat fizet. Csatolta a 2021. november 2-án kelt közöttük létrejött megállapodást.

[25] A felperes által sérelmezett cikk nem a portál internetes portálon, hanem már a portál1 portálon jelent meg. Ehhez az internetes portál működéséhez nincs köze, arra rálátással nem bír, a kért cikk törltetésére nincs jogköre, lehetősége. Tekintettel arra, hogy a portál portál dátum3 napjától nem működik, üzemeltetését a tulajdonos felfüggesztette, a

portál és a portáll portálok között szakmai és jogi kapcsolat nincs. Információja szerint a portáll domain név külföldön került regisztrálásra, a portal működését biztosító szerver az Amerikai Egyesült Államokban található.

[26] Sérelmezte, hogy az elsőfokú ítéletben nem szerepel, hogy az NMHH által folytatott hatósági eljárás milyen megállapítással zárult. A portal internetes portal semmilyen értesítést vagy tájékoztatást ezzel kapcsolatosan nem kapott. A portal felfüggesztésével kapcsolatosan pedig a hatóság felé bejelentési kötelezettsége a kiadónak nincs. Az ítélet nem tartalmaz arra vonatkozó bizonyítékot, hogy a portáll internetes portal kiadója lenne, az elsőfokú bíróság meg nem erősített feltételezése alapján hozott határozatot, halasztási kérelmének nem adott helyt, halaszthatatlan külföldi utazása miatt a tárgyaláson nem volt alkalmunk érdemi védekezést előterjeszteni, az idő rövidsége miatt jogi képviselőt megbízni nem tudott.

[27] Álláspontja szerint tehát a felperes nem a jogszabályban meghatározott alperes ellen indított pert, tekintettel arra, hogy a portáll internetes portálnak nem a kiadója, a használati jog értékesítésre került.

[28] A másodfokú tárgyaláson az elsődleges kérelemhez kapcsolódóan a Pp. 176. § (2) bekezdés b) pontját jelölte meg azzal, hogy a felperes nem a megfelelő személyt perelte, ezáltal a kereset elutasításának van helye. A másodlagos fellebbezési kérelmét akként pontosította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének a Pp. 380. § c) pontja alapján való hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását kéri arra, hogy a perfelvételi szaktól kezdődően folytassa le az eljárást, pótolta a keresetlevél hiányosságát és hívja fel a felperest a megfelelő szerkesztőség perbevonására.

Hivatkozott a BDT2021. 4380. számú jogesetre. Előadta, hogy rendelkezésére áll az a 2022 februárjában készült szakértői vélemény a portal, illetve a portáll elérhetőségével kapcsolatosan, továbbá felmutatta a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság Szegedi Hatósági Irodájának a CE/23940-2/2024. iktatószámú határozatát, amely szerint a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság Hivatala az IO-8091/2/2011. szám alatt nyilvántartásba vett portal internetes sajtóterméket az alperes 2024.szeptember 24-én érkezett kérelmére dátum6. napján a nyilvántartásból törölte.

[29] Fellebbezési ellenkérelmében a felperes az elsőfokú határozat helybenhagyását indítványozta azzal, hogy kérte az elsőfokú ítélet rendelkező részének a Pp. 504. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 497. § (4) bekezdése, a Pp. 352. § (1) bekezdése, valamint a 353. §-a alapján hivatalból javítani és az alperest a kereseti kérelemben foglaltakkal egyező tartalommal kérte kötelezni. Kérte kötelezni az alperest a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján a korábban csatolt, díjmegállapodásban foglalt 120 euró + áfa/óra megbízási díjjal számolva a másodfokú eljárásban összesen 720 euró (6 óra) ügyvédi munkadíj + áfa megfizetésére. Álláspontja szerint az alperes elsődleges fellebbezési kérelmében foglaltakkal szemben a Ptk. 2:1. § (1) bekezdése, a Pp. 33. §-a alapján az alperes természetes személy, akit a Ptk. 2:1. §-a alapján jogok illetnek meg és kötelezettségek terhelhetnek, így perbeli jogképességgel is rendelkezik, ezért a fellebbezés

tévesen hivatkozott a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 176. § (1) bekezdés e) pontjára, mely jogszabályhelyek alapján az eljárás megszüntetésének az alperes perbeli jogképességére figyelemmel, nincs helye.

[30] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes minősül a magazin bűnügyi magazin kiadójának, melyet a rendelkezésre bocsátott okirati bizonyítékok, az NMHH nyilvántartása is kétséget kizáróan alátámaszt. Az alperes jelen eljárásban már nem is vitathatja a kiadói minőségét és nem mentesülhet az ahhoz kapcsolódó felelősség viselése alól sem, figyelemmel a Pp. 360. § (1) bekezdésében írtakra.

[31] Hivatkozott továbbá az első fokon jogerőre emelkedett, a Fővárosi Törvényszék 27.P.21.062/2024/10. számú ítélet anyagi jogerő hatására, melynek okán az alperes jelen peres eljárásban már nem teheti vitássá a magazin bűnügyi magazin tekintetében a kiadói minőségét, fennálló felelősségét az ott megjelent tartalmakat illetően. Jelen peres eljárásban nem lehet érdemi vizsgálat tárgya a fellebbezésben foglaltak, valamint az ahhoz csatolt melléklet, melyekben az alperes arra hivatkozik, hogy nem minősül a bűnügyi magazin kiadójának. Tévesen hivatkozik tehát az alperes a Pp. 170. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltakra, arra tekintettel az eljárás megszüntetésének és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének nincs helye. Hivatkozott továbbá a Pp. 504. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó 498. § (1) bekezdésében foglaltakra, amely alapján a fellebbezéshez csatolt megállapodást, mint elkészített bizonyítást figyelmen kívül kell hagyni. Az alperes bizonyítási indítványa hatálytalan, mindamellett kétségbe vonta a csatolt irat valódiságát is.

[32] A Pp. 504. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 497. § (4) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte az alperest a kereseti kérelemben foglalt teljesítésére, azonban a kereseti kérelemtől eltérően nem a hangfelvétel tartalmának (leiratának) eltávolítására kötelezte az alperest, hanem kizárólag a „hangfelvétel” eltávolítására. Ebből következően az elsőfokú ítélet rendelkező része elírást tartalmaz, annak kijavítását kérte a Pp. 352. § (1) bekezdése alapján.

[33] Az alperes elsődleges és másodlagos fellebbezése nem alapos. A fellebbezésben állított eljárási jogszabálysértés nem volt megállapítható

[34] A másodfokú bíróság a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – részben eltérő indokolással – az alábbiak szerint helybenhagyta.

[35] A Fővárosi Ítéltáblának abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy fennáll-e az alperes állítása szerint - a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja és a 176. § (1) bekezdés e) pontjának alkalmazását eredményező feltétel - a félnek nincs perbeli jogképessége -, amelynek jogkövetkezményét az elsőfokú bíróság nem vonta le, illetőleg a kereset

elutasításának van-e helye azon okból, mert a felperes a pert nem a megfelelő alperes ellen indította.

[36] A perbeli jogképesség a perben félként való szereplés képességét jelenti. A Pp. 33. §-a értelmében a perben fél az lehet, akit a polgári jog szabályai szerint jogok illethetnek és kötelezettségek terhelhetnek. A keresetlevél visszautasítására ezen okból csak akkor kerülhet sor, ha a jogképesség hiánya már a keresetlevél benyújtásának időpontjában fennáll, mivel a jogképességnek a per során történő elvesztése más jogkövetkezmennyel jár.

A perbeli jogképesség körét a Pp. az anyagi jogi jogképességhez viszonyítva kibővíti, amikor egyes különleges perekben speciális perbeli jogképességi szabályokat ír elő. Így a sajtó-helyreigazítás iránt indított perben a sajtószerző félként járhat el akkor is, ha egyébként nincs perbeli jogképessége [Pp. 496. § (2) bekezdés]; a képmáshoz és a hangfelvételhez való jog érvényesítése iránt indított perben pedig a képmás, illetve a hangfelvétel készítője, felhasználója félként járhat el akkor is, ha egyébként nincs perbeli jogképessége [Pp. 503. § (2) bekezdés]. E speciális perbeli jogképességi szabályok csak ezen különleges perekben illetik meg az érintett jogalanyokat.

[37] A felperes az igényét speciális eljárás keretében érvényesítette. A képmáshoz és a hangfelvételhez való jog érvényesítése iránt indított pert, a keresetlevelében írtak szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi törvény (Ptk.) 2:48 §-ában és a 2:51.§ (1) bekezdésében foglalt anyagi jogi szabályok mellett a polgári perrendtartásról szóló 2016.évi CXXX. törvény (Pp.) 502. §-ában és az 503. §-ában foglaltakra alapította keresetét.

[38] Ezért a másodfokú bíróságnak a továbbiakban azt kellett megítélnie, hogy az elsőfokú ítélet tévesen jutott-e arra a következtetésre, hogy az alperes felelőssége az állított jogsértésért megállapítható. Ennek megállapításához abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a sérelmezett kép- és hangfelvétel vonatkozásában az alperes felhasználónak minősül-e.

[39] A Pp. 503. § (1) bekezdése szerint, ha a képmás, illetve hangfelvétel készítője, illetve felhasználója a sérelem orvoslása iránti kérelemben foglaltakat – az arra biztosított határidőben – nem vagy nem a sérelem orvoslása iránti kérelemnek megfelelően teljesíti, a kérelmet előterjesztő ellene pert indíthat.

[40] A Pp. 503. § (1) bekezdése – eltérően a sajtó-helyreigazítási pereketől – a „készítőt, illetve a felhasználót” jelöli meg olyan személynek, akivel szemben a sérelem orvoslása érdekében meghatározott jogkövetkezmények érvényesíthetők, mivel a jogsértő nemcsak a tartalomért önálló felelősséggel tartozó sajtószerző, hanem bárki lehet. A „képmáspert” a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról szóló 2015. évi XI. törvény iktatta be a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvénybe (a továbbiakban: rPp.). A törvényjavaslat indokolása szerint a jogalkotó tudatosan tette széles körben lehetővé korlátozás nélkül a személyiségi jogsértés esetén a képmáshoz való jog érvényesítése iránti perindítást, azzal az indokkal, hogy a mai digitális korban sürgető

feladattá vált annak biztosítása, hogy a képmással és hangfelvétellel történő visszaélés eseteiben az érintettek rendelkezésére álljon a jogsértések ellen egy gyors, hatékony és átlátható fellépési lehetőséget biztosító eljárási rend, amelyhez az általános személyiségvédelmi per eszközei adott esetben elégtelenek lehetnek. A Pp. e per szabályait – ebben a vonatkozásban – változatlan tartalommal vette át, ezért az egyes rendelkezések értelmezésénél a jogszabály célját is figyelembe kell venni (Kúria Pfv.IV.20.029/2021/5.).

[41] Az alperes felhasználói minőségét egyértelműen igazolja az a Facebook oldalán tett bejegyzése, melyet a cikk megjelenését megelőző napon tett közzé. A posztjában többek között az alábbiak szerint adott tájékoztatást: „Hétfőn hozok egy exkluzív anyagot”. „A tavaszt hozó szellő befűjt az ablakomon egy felvételt. Azt a hangfelvételt, amelyen az a beszélgetés hallható, amit felperes folytatott közvetlenül a baleset bekövetkezése után a 112-es segélyhívó diszpécserével. Érdekes lesz...”

[42] Az alperes tehát közösségi oldalán beharangozta a cikk megjelenését, annak anyagát magáénak tulajdonítva. Az alperes felhasználói minősítése nem függ az online sajtótermék szerkesztésével kapcsolatos jogok gyakorlására való ráhatásától, az a sajtótermék kiadásából következik, mivel a cikk megjelentetésének egyik eleme a kép- és hangfelvétel felhasználása volt.

[43] Mindebből következően az alperes perbeli jogképességének megállapíthatóságánál nem bírt jelentőséggel sem az, hogy magazin bűnügyi Magazin melyik domain névről érhető el, sem az, hogy az NMHH dátum6. napján a portál sajtóterméket törölte a nyilvántartásból.

[44] A felperes a kötelező előzetes eljárásban mind az alperestől, mind a szerkesztőségtől kérte a sérelmezett fénykép és hangfelvétel eltávolítását, ezért a Pp. 503. § (2) bekezdése alapján a képmáshoz való jog érvényesítése iránti keresetét is megfelelően terjesztette elő az alperessel szemben.

[45] Fentiekben kifejtettek szerint az eljárás megszüntetésének nem volt helye, ezért – mivel a perfelvételi tárgyalást az alperes elmulasztotta, és írásbeli védekezést sem terjesztett elő – az elsőfokú bíróság jogszerűen marasztalta ítéleté az alperest azon az alapon, hogy a keresetet nem vitatottnak tekinti.

[46] A sajtóhelyreigazítási perben született, a BDT2021. 4380. szám alatt közzétett eseti döntés megállapításai jelen képmásperben nem voltak irányadóak.

[47] Fentiekre figyelemmel a Pp. 504. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 497. § (4) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte az alperest a kereseti kérelemben foglaltak teljesítésére, azonban a kereseti kérelemtől eltérően nem a hangfelvétel tartalmának (leiratának) eltávolítására kötelezte az alperest, hanem a „hangfelvétel” eltávolítására. Ebből következően az elsőfokú ítélet rendelkező része elírást tartalmaz, annak kijavítása a Pp. 352. § (1) bekezdése alapján szükséges volt. Szintén elírás folytán volt indokolt az eljárási illeték megfizetésére vonatkozóan a felperest kötelező elsőfokú ítéleti rendelkezés, tekintettel arra, hogy a határozat indokolása szerint a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pervesztes alperest kötelezte az elsőfokú bíróság az eljárás 36.000 forint meg nem fizetett illetékének viselésére.

[48] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság kötelezte a felperes számára perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapított meg.

Az alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja és a 46. § (1) bekezdése alapján alapján számított fellebbezési eljárási illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak szerint.

[49] Tájékoztatja az alperest, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2024. november 5.

Dr. Hercsik Zita s. k.
a tanács elnöke – előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s. k.
bíró

Dr. Rápolti Barbara s. k.
bíró